

Άποψη Πανελληνίου Ιατρικού Συλλόγου

Ο Πανελλήνιος Ιατρικός Σύλλογος θεωρώντας ότι ορισμένα κοινωνικά θέματα έχουν ιδιαίτερα άμεση σχέση με την υγεία, την ποιότητα ακόμη και με αυτήν την αξία της ζωής του ανθρώπου, ασχολείται, ερευνά και διαμορφώνει τη θέση του ως προς αυτά τα θέματα.

Έτσι στη συνεδρίαση της 19.10.83 το Διοικητικό Συμβούλιο του συλλόγου δέχθηκε την εισήγηση μέλους του, που είχε θέμα την νομιμοποίηση των αμβλώσεων, και τάχθηκε υπέρ της νομιμοποίησής τους, με την ανακοίνωση που ακολουθεί.

Πρέπει απ' την αρχή να διευκρινισθεί πως η τοποθέτηση των μελών του Δ.Σ. δεν είναι υπέρ ή κατά των εκτρώσεων —αυτό είναι ένα θέμα που αφορά τον άνθρωπο, το πολιτιστικό του επίπεδο, τη συνείδησή του, την κοινωνία όπου ζει με τις όποιες, ηθικές - δημογραφικές παραμέτρους και συνεπεία αυτών, δεσμεύσεις του.

Η τοποθέτηση του είναι κατά της υποκρισίας, του στρουθοκαμηλισμού και της παθητικής ουδετερότητας (αδιαφορίας) που όλο και περισσότερο χαρακτηρίζει τους ανθρώπους σε όλο και περισσότερα θέματα ιδιαίτερα όμως μπρος στον ανθρώπινο πόνο.

Αποφάσισε να ζητήσει από όλους να κατανοήσουν το ανθρώπινο δράμα που συντελείται, απλά επικεντρωμένα —όχι από τη γέννηση μέχρι το θάνατο-μερικά σ' αυτή την πράξη της οποίας το τελικό αποτέλεσμα έχει σχέση και αντίκτυπο σε όλους.

Δηλαδή την κατάσταση εκείνη όπου η Ζωή κινδυνεύει, ακρωτηριάζεται, μερικές φορές εκτελείται, και που, η πολιτεία παρακολουθεί με την οδυνηρή σιωπή της και τους ποντιοπιλατικούς χειρισμούς της «από μακριά και από πολύ κοντά».

Ζητάει να αλλάξει η Νομοθεσία για να πάψει ο άνθρωπος εξευτελισμός, η ταπείνωση του ανθρώπου, οι άδικες ενοχές και οι άθλιες μερικές φορές συνθήκες που επιβάλλει το παράνομο με τις όποιες επιπτώσεις τους στην υγεία της γυναίκας.

Επίσης να τεθεί κάποιο χρονικό όριο πέρα από το οποίο να μην είναι μόνο υπεύθυνο για το χειρισμό του θέματος το ζευγάρι και ο-η γιατρός αλλά και κάποια άλλη φωνή, μια φωνή υπεράσπισης του εμβρύου για να μην οδηγείται από υπόγειες διαδρομές σε υπονόμους, θύμα πάντοτε και εντελώς ανυπεράσπιστο μιας αυθαιρεσίας ή άστοχης ενέργειας.

Αν θεωρήσουμε τους ανθρώπους μας το ίδιο ενηλικιωμένους, το ίδιο συνειδητούς και ηθικούς με εμάς τότε πιστεύουμε πως μπορούμε να απαιτήσουμε από τα Υπουργεία Υγείας και Πρόνοιας, Δικαιοσύνης και τα ενδιαφερόμενα μέλη να συνεργαστούν και να προσφέρουν ένα καινούργιο νόμο που να νομιμοποιεί τις ΑΜΒΛΩΣΕΙΣ αλλά να υπερασπίζεται και το έμβρυο, όπως έχει γίνει σε όλες σχεδόν τις χώρες του κόσμου.

Μετά τη δημοσίευσή της και τις όποιες (θετικές αλλά και αρνητικές) τοποθετήσεις απέναντί της, έγινε άμεσα αντιληπτή η ανάγκη μιας πιο αναλυτικής παρουσίασης των θέσεων.

Η αφορμή δόθηκε από το σύνδεσμο για τα Δικαιώματα της Γυναίκας που διοργάνωσε στην αίθουσα του Δικηγορικού συλλόγου της Αθήνας, συζήτηση στρογγυλής τράπεζας και ελεύθερο διάλογο με το ακροατήριο.

Το Διοικητικό Συμβούλιο του Πανελληνίου Ιατρικού Συλλόγου όρισε το μέλος του Δ.Σ. **Χρίστο Χατζηγιαννάκη** εκπρόσωπό του στη συζήτηση, η τοποθέτηση του οποίου ήταν η εξής:

Σήμερα υπάρχει ένας νόμος που απαγορεύει τις αμβλώσεις. Ας δούμε όμως πρώτα ποιά είναι η πραγματικότητα με την ύπαρξη του ισχύοντος νόμου, όταν κάθε χρόνο γίνονται παράνομα 300 με 400 χιλιάδες, περίπου αμβλώσεις. Λόγω της παρανομίας αυτής γίνονται οι αμβλώσεις με συνθήκες απαράδεκτες και έχουν ως αποτέλεσμα, ψυχικά ή σωματικά τραύματα που παρακολουθούν τη γυναίκα για πολλά χρόνια.

Τα έμβρυα ανεξαρτήτως της ηλικίας τους επαφίονται στην ηθική του γιατρού, θανατώνονται χωρίς καμία φωνή υπεράσπισής τους και οδηγούνται από το σκοτάδι στην άβυσσο των υπονόμων.

Μπροστά στην τραγική αυτή κατάσταση θεωρήσαμε όχι απλά χρέος μας, αλλά ανάγκη για την ανθρώπινη υπόστασή μας, να πάψουμε να εθελουφλούμε. Όπως έχει γραφεί στην ανακοίνωση, το Διοικητικό Συμβούλιο δεν επιχειρηματολογεί υπέρ ή κατά των εκτρώσεων, αλλά παρατηρεί την κατάσταση που υπάρχει σήμερα και παίρνει μια θέση για να βρει δικαίωση η ζωή και να προστατευτεί η αξιοπρέπεια του ανθρώπου (γυναίκας), του επιστήμονα (γιατρού) αλλά και όλων μας που, παρ' όλα αυτά, προσποιούμαστε άγνοια ή αγανακτούμε μπροστά σε άλλα πράγματα μικρότερης ίσως σημασίας· ζητάει από την πολιτεία να **νομιμοποιήσει τις αμβλώσεις όχι να τις αποποινικοποιήσει** γιατί πιστεύουμε πως η αποποινικοποίηση θα σήμαινε την ανεξέλεγκτη πραγματοποίησή τους, κάτι που δεν είναι σύμφωνα με τις θέσεις μας.

Με τη νομιμοποίηση εννοούμε ότι μια κύηση μικρότερη των 12 εβδομάδων –τότε έχει συμπληρωθεί η οργανογέννηση πλήρως και θεωρείται πως αρχίζει η ζωή– που θα πιστοποιείται από κέντρο με

προσωπικό εξειδικευμένο, θα μπορεί να διακόπτεται εφ' όσον η γυναίκα ή το ζεύγος το επιθυμεί· η πολιτεία δε, πρέπει να αναγνωρίζει την επέμβαση ως Ιατρική Πράξη και να την καλύπτει ασφαλιστικά (ξετάσεις - νοσήλεια - φάρμακα - άδεια). Για να υπάρξει αυτή η κάλυψη θα πρέπει να υπάρχει ειδικό σημείωμα του κέντρου που θα προσδιορίζει και το αργότερο χρονικό όριο της επέμβασης.

Περιπτώσεις με κύημα μεγαλύτερο των 12 εβδομάδων θα καταγράφονται –για να μπορούν να ελέγχονται– και θα γίνεται γνωστό ότι θα ζητηθούν ποινικές ευθύνες (αν διαπιστωθεί αργότερα μετά από έλεγχο ότι έγινε αμβλωση) τόσο από το ζευγάρι ή τη γυναίκα όσο και από το γιατρό που θα προβεί στη διακοπή της κύησης με τη θανάτωση του εμβρύου για αδίκημα που καλείται να ονομάσει ο νομοθέτης (εξαιρούνται οι περιπτώσεις που προβλέπει και ο ισχύων νόμος).

Παράλληλα απαιτούμε από την πολιτεία να αρχίσει αμέσως ενημέρωση του κοινού στο θέμα της αντισύλληψης κατά φύλο, τις μεθόδους όσο και τους κινδύνους της χρήσης τους, για να μην φτάνουμε στη διακοπή της κύησης, ή σε άλλες τραγικές καταστάσεις.

Φαρμακευτικά υλικά (χάπια - κολπικά, υπόθετα - σπιράλ) να καλύπτονται από τα ταμεία.

Αυτά έχει να προτείνει ο Πανελλήνιος Ιατρικός Σύλλογος με την καλοπροαίρετη διάθεση μια κάποιας συμβολή του να απαλύνει τον ανθρώπινο πόνο, να διαφυλάξει τη ζωή του εμβρύου και τη σωματική και ψυχική ακεραιότητα των γυναικών.

Για το Δ.Σ. του ΠΙΣ
Χρίστος Χατζηγιαννάκης